

Vörösmarty Mihály *Szózat* című verse (1836) és Egressy Béni *Szózat-dal* (1843) olyan irodalmi és multimediális alkotás, amelyet a kortársak szinte megszületése pillanatától nemzeti jelképpé avattak. A megzenésítést követően Vörösmarty sorai futótűz gyorsaságával terjedtek, a társadalom minden rétegéhez eljutottak, nagyon rövid időn belül országosan ismert mű lett. A *Szózat* szavai darabként, de még inkább zenei formában már az 1840-es évek közepén a közösségi események szinte állandó műsorszámává vált. A mediális kétarcúság és a reprezentatív, nagyközösségi szerep jelentős mértékben bővíti az értelmezési lehetőségeket, és különösen az interdiszciplinaritásnak kedvez. Jelen tanulmánykötet irodalom-, nyelv-, zene- és politikatörténész szerzői ezt a többszempontúságot kihasználva arra tesznek kísérletet, hogy saját kutatási területük felől közelítve a *Szózathoz*, eddig kevésbé méltatott vagy egyáltalán nem ismert összefüggéseket hozzanak felszínre.

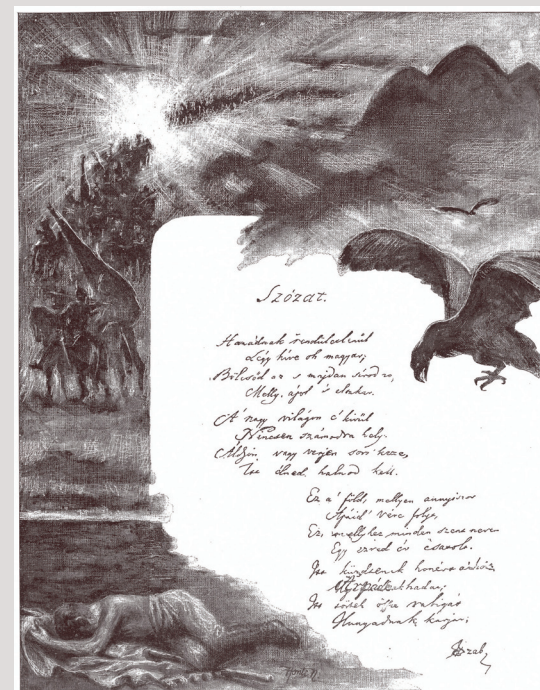
A *Hagyományfrissítés* az MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont Irodalomtudományi Intézete XIX. Századi Osztályának könyvsorozata, melynek kötetei egy-egy 19. századi magyar irodalmi szövegről közölnek tanulmányokat. A vizsgálat tárgyául olyan írásműveket választunk, amelyek közvetlen vagy közvetett módon jelenkori önértelmezésünk alapszövegeivé váltak, vagy éppen a kánonon kívülről járultak hozzá a hagyomány rendszerének alakulásához. A *Hagyományfrissítés* címben implikált szemléletmód szerint – vállalva a hagyományban való benne állás és a róla folytatott beszéd egyidejűségével járó módszertani kételyeket – lehetséges kritikai-elemző módon megismerjük a sajátunk érzett örökségről.

Tiltva, túrve, imádkozva, énekelve

Tiltva, túrve, imádkozva, énekelve

Tanulmányok a *Szózatról*

Szerkesztette Szalisznyó Lilla



reciti